

I. Diplomová práce

Student : Marcela EŠNEROVÁ

Obor : ČJ - AJ

Téma : Humor a satira tří opomíjených autorů 1. poloviny 19. století

Oponent diplomové práce : PhDr. Anna Stejskalová

Posudek oponenta diplomové práce :

Diplomová práce Marcely Ešnerové je věnována třem ve své době, tj. v 1. polovině 19. století, oblíbeným autorům humoristických a satirických děl – Josefu Jaroslavu Langrovi, Václavu Filípkovi a Františku Hajnišovi. O každém diplomantka uvádí stručnou informaci obsahující základní životopisné údaje, žánrové rozvrstvení, charakteristiku a zhodnocení jejich tvorby. Jde o text stručný, ale výstižný, na malém prostoru je sděleno to nejdůležitější, co je o autorovi třeba znát.

Jádro práce spatřuji v pasážích věnovaných "popisu činnosti" autorů a rozboru jejich literárních, případně žurnalistických pokusů.

Z trojice se žánrovým a tematickým rozpětím tvorby, širokým rozlehlým a vzděláním poněkud vymyká "básník a životní ztroskotanec" (citace z textu) Langer, díky rodinnému majetku hmotně zajištěný bohémský literát, s kontakty na čelné osobnosti pražské vlastenecké společnosti (Čelakovský, Palacký, Hanka). Na jeho satirických skladbách diplomantka oceňuje ostrý až kousavý tón a cílené narážky na nedostatky společenské, politické, ve vlasteneckých kruzích či v hodnocení historie.

Osobnosti a činnosti Filípkovy a Hajnišovy jsou ve srovnání s Langrem hodnoceny skromněji. U Filípka vedle vcelku průměrných literárních a dramatických pokusů, hereckých aktivit, překladatelské a novinářské činnosti zdůrazňuje obětavost, *skromnost* a nesobeckost jeho celoživotní služby národní věci. U zábavného společníka a bohéma Hajniše uvádí jeho humoristickou tvorbu a satirické pokusy, nepomíjí však především zdůraznit jeho významný organizátorský počin – zásluhu na vzniku oblíbeného dobového humoristického časopisu Pa-leček. Diplomantka též druhově a žánrově člení tvorbu všech tří autorů a hodnotí ji. Je si vědoma, že obsahem, formou, zábavně-didaktickým zaměřením, vlasteneckou notou a snahou pranýřovat nedostatky společnosti i české literatury se neliší od běžné dobové produkce, ani ji, až na ojedinělé výjimky (Langer), nepřevyšuje.

Práce Marcely Ešnerové je potřebná a přínosná. Diplomantka shromáždila dostatek pramenného materiálu, opírá se o četnou odbornou literaturu. Považují za dobrý a potřebný krok věnovat pozornost i těm autorům, jejichž jména v současnosti vymizela z obecného povědomí a oslovují snad jen literární historiky. Zaslouženě se jim tak vedle pozornosti dostává i odpovídajícího hodnocení a alespoň takto se oni i jejich tvorba vracejí na místo, které jim v kontextu české literatury náleželo a náleží. Práce tohoto typu učí studenty shromažďovat a interpretovat materiál, pracovat s odbornou literaturou a využívat služeb různých odborných institucí. Doporučuji ji k obhajobě.

Návrh hodnocení: *velmi dobře*

Praze 4.5.2006

V dne